

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci **žalobce: X X**, bytem X, X, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č. j. 172768/2014/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 172768/2014/KUSK/2,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č. j. 172768/2014/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 172768/2014/KUSK/2, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **11.228 Kč**, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „MěÚ Beroun“)

ze dne 9. 10. 2014, č.j. MBE/64375/2014/SPR-Bru, sp. zn. 7766/2014/SPR, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 11. 2014, č.j. MBE/71736/2014/SPR-Bru, sp. zn. 7766/2014/SPR, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 4 písm. c) tohoto zákona, a to tím, že dne 21. 5. 2014 v 16:10 hod. v obci X na X nerespektoval jako řidič motorového vozidla X, reg. značky x dopravní značku č. IP 11a „Parkoviště“ s dodatkovou tabulkou – „pro vozidla MěÚ Beroun“, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 20. 11. 2014 bylo podáno odvolání proti rozhodnutí MěÚ Beroun, které bylo doručeno zástupci žalobce dne 20. 11. 2014. Žalovaný nesprávně tvrdí, že rozhodnutí MěÚ Beroun bylo doručeno zástupci žalobce dne 23. 10. 2014. Žalovaný své tvrzení ani neodůvodnil. Zástupci žalobce nebylo rozhodnutí MěÚ Beroun vůbec fakticky doručeno, pouze se o něm dozvěděl dne 20. 11. 2014 a téhož dne podal proti němu odvolání. S ohledem na nesrozumitelnost situace pro žalobce a nedostatek odůvodnění žalovaného navrhl, aby soud nařídil ve věci jednání, nesezná-li sám rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce napadá pouze datum doručení. Pokud by žalobce v budoucnosti zpochybňoval způsob doručování rozhodnutí (e-mail, fikce vhozením apod.), šlo by o rozšíření žalobních bodů po marném uplynutí propadné lhůty. Žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce opakovaně nepotvrdil převzetí e-mailové zásilky (např. tři zásilky dne 13. 8. 2014), přistoupil MěÚ Beroun k doručování prostřednictvím držitele poštovní licence. Závěrem žalovaný požádal o náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci.

Krajský soud v Praze (dále jen „soud“) z předloženého správního spisu zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:

MěÚ Beroun bylo doručeno oznámení o přestupku vyhotovené Městskou policií Beroun.

Oznámení o zahájení správního řízení obsahující i předvolání k ústnímu jednání na den 13. 8. 2014 si převzal žalobce dne 19. 7. 2014.

Dne 7. 8. 2014 bylo MěÚ Beroun doručeno podání opatřené elektronickým podpisem odeslané z elektronické adresy [x](#) obsahující dotaz, zda jsou k ústnímu jednání předvoláni svědci. V příloze tohoto podání byl scan plné moci žalobce pro X X obsahující požadavek na doručování písemností na adresu [x](#).

Dne 12. 8. 2014 v 8:29 hodin MěÚ Beroun odpověděl zástupci žalobce odesláním elektronické zprávy na adresu [x](#), že svědci předvoláni nejsou.

Dne 12. 8. 2014 v 13:13 hodin odeslal zástupce žalobce MěÚ Beroun elektronické podání s uznávaným elektronickým podpisem obsahující na straně 4 žádost o předvolání svědků, do níž je inkorporována žádost o zasílání písemností na adresu [x](#) a tvrzení, že tato adresa je opatřena zaručeným elektronickým podpisem a veškerou

doručenou poštu si zde zástupce žalobce přebírá. Na konci podání je uvedena adresa zástupce žalobce X, X.

MěÚ Beroun usnesením poznamenaným do spisu ze dne 13. 8. 2014, č. j. MBE/51860/2014/SPR-Bru, sp. zn. 7766/2014/SPR, opravil dle § 156 odst. 1 správního řádu oznámení o zahájení správního řízení, a to doplněním tovární značky a registrační značky vozidla. Toto usnesení MěÚ Beroun zaslal dne 13. 8. 2014 v 14:13 hodin na adresu [x](#).

MěÚ Beroun vyhotovil nové oznámení o zahájení řízení obsahující předvolání k ústnímu jednání na 17. 9. 2014, které zaslal dne 13. 8. 2014 v 14:21 hodin na adresu [x](#).

MěÚ Beroun dne 13. 8. 2014 v 14:23 hodin zaslal na adresu [x](#) vyrozumění o usnesení poznamenaném do spisu.

Opravné usnesení, nové oznámení o zahájení správního řízení s předvoláním k ústnímu jednání na 17. 9. 2014 a vyrozumění o usnesení poznamenaném do spisu zaslal MěÚ Beroun prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu zástupce žalobce X, X. Všechny zásilky byly připraveny k vyzvednutí dne 22. 8. 2014 a byly vloženy do schránky dne 3. 9. 2014.

Ústního jednání dne 17. 9. 2014 se žalobce ani jeho zástupce bez omluvy nezúčastnili.

Rozhodnutím ze dne 9. 10. 2014 byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč za spáchání výše vymezeného přestupku. Rozhodnutí bylo prostřednictvím držitele poštovní licence odesláno na adresu zástupce žalobce, kde bylo připraveno k vyzvednutí dne 13. 10. 2014 a vloženo do schránky dne 24. 10. 2014.

MěÚ Beroun rozhodnutím ze dne 12. 11. 2014 změnil výrokovou část rozhodnutí ze dne 9. 10. 2014 tak, že opravil adresu trvalého pobytu žalobce. Toto opravné rozhodnutí bylo odesláno prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu zástupce žalobce, kde bylo připraveno k vyzvednutí dne 14. 11. 2014 a vloženo do schránky dne 23. 11. 2014.

Dne 20. 11. 2014 v 15:31:44 hodin odeslal zástupce žalobce v elektronické podobě podání s jeho elektronickým podpisem obsahující text: „*Dnešního dne mne kontaktoval klient, že mu přišlo nějaké rozhodnutí. Toto mi přeposílá, avšak do dnešního dne jsem jej ještě neobdržel. Z opatrnosti se proti rozhodnutí pod výše uvedenou spisovou značkou odvolávám.*“. Toto podání bylo doručeno MěÚ Beroun dne 20. 11. 2014 v 15:31:46 hodin.

Zástupce žalobce byl písemností ze dne 25. 11. 2014 vyzván k doplnění odvolání ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení. Tato písemnost byla připravena k vyzvednutí dne 24. 11. 2014 a vložena do schránky dne 10. 12. 2014.

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání jako opožděné zamítl dle § 92 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí MěÚ Beroun bylo doručeno zástupci žalobce v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu dne 23. 10. 2014 a nabylo právní moci dne 8. 11. 2014. Odvolání podané prostřednictvím zmocněnce žalobce dne 20. 11. 2014 tak považuje za opožděné.

Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno zástupci žalobce do datové schránky dne 9. 8. 2016. Žaloba byla doručena soudu v pondělí 10. 10. 2016. Lze tak konstatovat, že žaloba je včasná [srov. ustanovení § 72 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 40 odst. 3

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Žalovaný na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělil, zda souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Žalobce již v žalobě uvedl, že navrhuje, aby soud nařídil ve věci jednání, neshledá-li rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud dospěl k závěru, jak je níže uvedeno, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto ho zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by musel nařizovat jednání.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce poukazuje na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, proto se musel soud nejprve zabývat otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je totiž vadou natolik závažnou, pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného zrušeno podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Rozhodné pro posouzení řádného odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost je uvedení data doručení prvostupňového rozhodnutí a data podání odvolání.

Údaj o datu podání odvolání je v rozhodnutí žalovaného uveden a není mezi účastníky řízení sporný.

K doručení rozhodnutí MěÚ Beroun je v rozhodnutí žalovaného uvedeno pouze tolik, že zástupci žalobce bylo doručeno v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu dne 23. 10. 2014. Není však uvedeno, z čeho tak žalovaný usoudil. Zástupce žalobce požádal v průběhu správního řízení o zasílání písemností na elektronickou adresu x. Žalovaný nezkoumal, proč MěÚ Beroun na tuto adresu nedoručoval písemnosti či se o to alespoň nepokusil. Neosvětlil (a to ani ve vyjádření k žalobě) znalost (i např. z úřední činnosti) případných problémů s doručováním na tuto adresu. Neosvětlil tak (možná oprávněnou) změnu ve způsobu doručování písemností zástupci žalobce dle § 19 odst. 8 věty poslední správního řádu. Nezdůvodnil také, o jaký typ adresy zástupce žalobce, na kterou MěÚ Beroun doručoval, šlo (např. adresa jeho trvalého pobytu či adresa zvolená v informačním systému evidence obyvatel).

Žalovaný rovněž nezkoumal skutečnost faktického doručení rozhodnutí MěÚ Beroun zástupci žalobce, tj. zda je vůbec pravdivé tvrzení zástupce žalobce uvedené v odvolání, že přímo žalobci přišlo nějaké rozhodnutí pod spisovou značkou 7766/2014/SPR a že ho žalobce přeposlal svému zástupci, který ho však ještě v den podání odvolání 20. 11. 2014 neobdržel, když ze spisu nevyplývá, že by rozhodnutí MěÚ Beroun bylo doručeno přímo žalobci (X X), a ani to, že by žalobce nahlížel do spisu a získal tak jeho kopii.

Soudu tak nezbyvá než konstatovat, že (ač je mu známa zástupcem žalobce hojně uplatňovaná procesní taktika obstrukčního doručování na mailové adresy s dlouhou diakritikou), rozhodnutí žalovaného shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, a proto ho dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003 – 51).

Soud ještě podotýká, že nepřisvědčil námitce žalovaného, že žalobce v žalobě napadl pouze datum doručení a že pokud by žalobce v budoucnosti zpochybňoval způsob doručování rozhodnutí (e-mail, fikce vhozením apod.), šlo by o rozšíření žalobních bodů po marném uplynutí propadné lhůty. S datem doručení je totiž v nyní řešeném případě neoddělitelně spojen právě i způsob doručení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů v celkové výši 11.228 Kč. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupce žalobce. Mimosmluvní odměna odpovídá dvěma úkonům právní služby po 3.100 Kč (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. 6.200 Kč, k čemuž je třeba dále přičíst dvakrát režijní paušál po 300 Kč (tj. 600 Kč) za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, to vše dále navýšeno o 21 % DPH ve výši 1.428 Kč (tj. 8.228 Kč), celkem tedy 11.228 Kč. Celkovou částku 11.228,- Kč je žalovaný povinen žalobci zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 28. července 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Alena Lébllová